دهه فجر انقلاب اسلامی
امام خمینی(ره): ۲۲ بهمن بهمن در طول زندگی و برای نسل‌های آینده باید سرمشق همه قرار گیرد

جام جم

روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران

www.jamejamdaily.ir

سه‌شنبه ۲۱ بهمن ۱۳۹۹ | ۲۶ جمادی‌الثانی ۱۴۴۲ | ۲۰ صفحه | سال بیست‌ویکم - شماره ۵۸۷۵ | استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان‌ها ۱۵۰۰ تومان | Tuesday - February 9, 2021

در «قفسه‌کتاب» جام جم بخوانید:
داستان‌های انقلابی از کف خیابان

آیت‌ا... ضیاء آبادی، مفسر برجسته قرآن درگذشت
رحلت معلم اخلاق

۲۲ بهمن ۹۹

شیوع کرونا باعث شده راهپیمایی ۲۲ بهمن امسال با تمام سال‌های گذشته متفاوت باشد

ما همچنان هستیم

+ گزارشی از راهپیمایی‌های ۲۲ بهمن در ۴۲ سال گذشته که خاطره‌انگیز شدند

حاشیه‌سازی‌ها علیه سفر قالیباف به مسکو همچنان ادامه دارد
ارسال پیام زیر بمباران حاشیه ۲

نگاهی به فهرست نامزدهای جشنواره فیلم فجر که مثل همیشه با حواشی همراه شده است
مصلحت داوری ۱۰

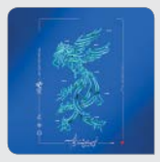

آخرین خبرها از واکسن کووا ایران برکت را در گفت‌وگو با مدیران و یکی از داوطلبان تزریق این واکسن بررسی کرده‌ایم
واکسن ایرانی، افتخار ایرانی ۱۸

دل‌نوشته

اگر صحنه را خالی کنیم انقلاب به دست غریبه ها خواهد افتاد

خیابان انقلاب خالی نمی‌شود

مرتضی درخشان
روزنامه‌نگار

در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷، پس از پیروزی حرکتی که آن روزها انقلاب ایران نام داشت، صدها نفر از نیروهای نظامی و پلیس به طرف برج آزادی حرکت کردند و مردم نیز در مسیر به آنها پیوستند و این اولین راهپیمایی بیست و دوم بهمن بود.

در همان روز اولی که جمعیت به سمت میدان آزادی به راه افتاد، مهم‌ترین خواسته حاضران عدم وابستگی به ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی به‌عنوان قدرت‌های غرب و شرق بود.

قطار انقلاب اسلامی که آن روز به سمت آزادی حرکت کرد در این سال‌ها تجربه‌های عجیب و جدیدی پشت سر گذاشت؛ جنگ تحمیلی، فتنه‌های مختلف و دست درازی‌های جاهلانه و تلاش برای ایجاد انحراف در مسیر از جمله آنها بود. هنوز اما بعد از چهل و دو سال، مهم‌ترین خواست شرکت‌کنندگان در راهپیمایی همان درخواست روز اول است که نشان می‌دهد هیچ سنگی قطار انقلاب را از مسیر خود خارج نکرده است.

حالا امروز تجربه کرونا را پشت سر می‌گذاریم؛ تجربه‌ای یگانه که تا به حال از سر هیچ کشوری نگذشته است.

سرنوشت انقلابی که مردمی نباشد

در سال ۲۰۰۵ وقتی انقلاب مخملی اوکراین -که به انقلاب نارنجی معروف شد- حکومت مستقر را سرنگون کرد و معترضان حکومت توانستند با هر ضرب و زوری کاخ ریاست جمهوری را تسخیر کنند هیچ‌کس فکر نمی‌کرد این به اصطلاح انقلاب ساختگی، خیلی زود دستخوش فراموشی شود.

مردم وسط میدان بودند و با پرچم‌های نارنجی چنان جشن و پایکوبی‌ای راه انداخته بودند که تصور می‌شد انقلاب اوکراین تحقق یک آرزوی جمعی برای یک ملت است. دست‌کم رسانه‌های مهم دنیای غرب، آن روز مساله را این‌طور نشان می‌دادند و خیلی‌ها با چشمانی روشن و اشکبار، فردا را در میدان اروپای کی‌یف روی دست مردم می‌دیدند که دارد در سرمای استخوان سوز شهر طلوع می‌کند. پایان ماجرا چند روز جشن و پایکوبی بود و همه پیروزمندانه به خانه‌های خود برگشتند. بماند که اقتصاد و وحدت ملی اوکراین هیچ‌گاه دوباره روند صعودی را تجربه نکرد، اما برای رضایت مردم از اقدامی که انجام دادند، کافی است نوار این روایت را روی دور تند بگذارید و روز پیروزی انقلاب مخملی را در سال ۲۰۰۶ ببینید. میدان اروپا که روزی مرکز تجمع بخش عمده‌ای از مردم غرب این کشور بود، در سالگرد انقلاب حتی نتوانست یک گردهمایی فرمایشی رقم بزند و میدان خالی از مردم، خالی‌تر از همیشه باقی ماند. این سرنوشت انقلاب‌های غیرمردمی یا همان کودتاهای نرم است؛ کودتاهایی که ارتش‌های غیرمسلح آن را ترتیب می‌دهند.

ما بدهکاریم

راهپیمایی روز بیست و دوم بهمن برای من یک اتفاق مهم است. همیشه فکر می‌کنم اگر یک روز از این مسیر جا بمانم یک دیدار بزرگ را از دست داده‌ام و سال‌های قبل، حتی وقتی تهران نبودم با خودم شرط می‌کردم در راهپیمایی همان شهری که هستم، شرکت کنم.

این حاصل یک حافظه تاریخی است. همیشه فکر می‌کنم اگر خیابان انقلاب را خالی کنم رودخانه‌ای که نهال آزادی را با حرکت زلال مردم آبیاری می‌کند، خالی می‌شود و معلوم نیست جای مردم را کدام مار سیاهی پر کند و میدان آزادی را ببلعد.

انقلاب، حاصل دسترنج پدران ما نبود. ما هم اگر بودیم مسیر همان بود و مقصد همین. همه با هر رنگ و هر سبکی در این رودخانه جاری می‌شدیم و به میدان آزادی می‌رسیدیم، اما تقدیر ما را کمی دیرتر به این سیل خروشان رساند.

حالا با خودم فکر می‌کنم اگر مسیر را خالی کنم خیلی از آنها که وامدار انقلاب هستند و خود را طلبکار می‌دانند از این جای خالی چقدر خوشحال می‌شوند؟ من همیشه در بیست‌ودوم بهمن این راه را می‌روم تا به خاطر بیاورم باید از انقلابی که پرچم ابرقدرت جدید را بلند کرد، ممنون باشم. به اولین راهپیمایی بیست‌ودوم بهمن ماه فکر می‌کنم، به آنها که هنوز آرم شاهنشاهی روی کلاه‌های نظامی‌شان بود اما رد سیلی مستشاران غربی و شرقی را هر روز در آینه روی صورت خود می‌دیدند و من امروز با خیال آسوده در آینه نگاه می‌کنم. راهپیمایی بیست و دوم بهمن ادای دین است. ما بابت راهپیمایی از هیچ‌کس طلبکار نیستیم. این تفاوت بین انقلاب ما و انقلاب‌هایی نظیر همان انقلاب نارنجی در اوکراین است.

راهپیمایی در سال کرونا

کرونا خیلی چیزها را از ما گرفت. دورهمی‌های خانوادگی، دوستانه، همکاری و از همه مهم‌تر دورهمی‌های ملی که این آخری را بعدها بیشتر از امروز دلتنگ خواهیم شد. بیست و دوم بهمن یکی از همین دورهمی‌ها بود که مثل صله رحم برای خانواده‌ای به نام ایران بود. به همان ترتیب که انقلاب اسلامی را تمام توده‌های مردم رقم زدند، همه در پدیداری این موجود مقدس شراکت داریم. انقلاب حتی مربوط به انقلابی‌ها نیست. انقلاب یک دستاورد برای تمام ایرانی‌ها و حتی هموطنان ایدئولوژیک ما در سراسر قلمرو انقلاب اسلامی است. همان‌گونه که دیدن پرچم‌های فاطمیون، زینبیون و دانشجویان آفریقایی، آسیایی و حتی اروپایی دیگر اتفاق عجیبی برای ما نیست. حالا در سال کرونا به هرزبانی که می‌توانید به هم تبریک بگویید و نشان بدهید اگر در خیابان راه نمی‌رویم دلمان کنار دل یکدیگر است و از میان ایستگاه‌های مختلف به سمت میدان آزادی حرکت می‌کند. ان‌شاءا... سال آینده دوباره هم‌رکاب و همقدم یکدیگر باشیم.

یادداشت

با کرونا همسفر نشویم

حمید سوری
رئیس کمیته کشوری اپیدمیولوژی کووید-۱۹

در شرایطی که با اجرای محدودیت‌ها و رعایت پروتکل‌های بهداشتی از سوی مردم تا حدودی از موج سهمگین کرونا کاسته شده اما نگران تعطیلات پیش‌رو هستیم؛ تعطیلاتی که ممکن است برای برخی از افراد به منزله فرصتی برای مسافرت باشد. عمده‌ترین دلیل برای گسترش یا کنترل یک اپیدمی، مواجهه یا عدم مواجهه مردم با بیماران و افراد مشکوک به بیماری است. هر برخوردی از مهمانی تا دیگر اجتماعات مانند سفر می‌تواند درصد مواجهه با افراد مشکوک را بالا ببرد و در این بین، سفرها می‌تواند تاثیرات بسیار نگران‌کننده‌ای به جای بگذارد.

درست است که شهرها با توجه به وضعیت و آمار مبتلایان‌شان با رنگ‌بندی‌های مختلفی تقسیم‌بندی شده‌اند اما نکته‌ای که باید به آن توجه کنیم این است که زرد و آبی بودن شهرها الزاما به معنای وضعیت خوب و مجوزی برای ورود به آنها تلقی نمی‌شود چون این رنگ‌بندی‌ها نمی‌تواند دوره پنهان بیماری را نشان دهد. در واقع ممکن است ما به شهر آبی‌رنگی سفر کنیم اما در حین سفر با افرادی که ناقل و بی‌علامت هستند و در آمار لحاظ نشده‌اند، برخورد داشته باشیم.

واقعیت این است که ما هنوز نتوانسته‌ایم بیماری را کنترل کنیم. درست است که آمار مرگ و میرهای ناشی از کرونا دورقمی شده و تا ۸۰ درصد کاهش بستری در بیمارستان‌ها داشته‌ایم اما هیچ تضمینی برای ادامه این روند وجود ندارد و کوچک‌ترین ساده‌اندیشی و عادی‌انگاری می‌تواند موجب تغییر وضعیت امروزمان شود.

لازم به یادآوری است که یکی از عادی‌انگاری‌های امروز در مسافرت خلاصه می‌شود. سفرها به دو شکل می‌تواند در گسترش ویروس خطرساز باشد؛ یکی احتمال انتقال بیماری و دیگری احتمال ابتلای بیماری. در انتقال ممکن است ما بیمار بدون علامت باشیم و با سفرمان ناخواسته و ندانسته موجب ابتلا یا حتی مرگ شخص دیگری بشویم. از طرف دیگر مسافرت مواجهه ما را با افراد جدید بیشتر کرده و احتمال ابتلا و انتشار بیماری را دوچندان می‌کند.

افزون بر این، مسافرت می‌تواند الگوی اپیدمیولوژی بیماری را تحت تاثیر قرار دهد چراکه ممکن است بافت هر بیماری در منطقه‌ای خاص با دیگر مناطق فرق داشته باشد و طبیعتا مسافرت افراد می‌تواند این الگو را بر هم بزند.

براساس اصول اپیدمیولوژی، احتمال این‌که جمعیت ساکن یک شهر با نوعی از بیماری سازگاری پیدا کنند زیاد است اما با ورود مسافران، بیماری از حالت سازگاری خارج می‌شود و این بیماری برای افراد تازه‌وارد، بیماری بیگانه تلقی شده و شانس ابتلای بیماری در چنین افرادی را افزایش می‌دهد.

بنابراین به این موضوع توجه داشته باشیم که آینده بیماری کرونا در کشور، تابع رفتار ماست و بی‌شک اگر بی‌احتیاطی کنیم تبعات ناخوشایندش دامن خیلی از ما را خواهد گرفت. این در حالی است که کشور ما نسبت به دیگر کشورها محدودیت‌های بسیار کمی داشته اما در شرایط فعلی، محدودیت‌هایی جدی‌تر و سختگیرانه‌تر، حداقل برای جلوگیری از شروع پیک چهارم کرونا ضروری و لازم است.

IMIDRO
«آگهی فراخوان تجدید مناقصه عمومی یک مرحله‌ای»
م الف/ ۳۷۶۴
شرح در صفحه ۲

ضمیمه رایگان امروز
نیازمندی استانی
قم

ویژه نامه استانی
البرز، آذربایجان شرقی
خراسان شمالی و بوشهر
عمارت مفخم - خراسان شمالی

جناب آقای مهدی عرفاتی
مدیر مسؤول محترم
درگذشت مادربزرگ ارجمند جنابعالی را تسلیت عرض می‌کنیم و از درگاه خداوند متعال برای آن مرحومه غفران و رحمت واسعه الهی و برای بازماندگان صبر و اجر مسألت داریم.
همکاران شما در موسسه فرهنگی - مطبوعاتی جام جم